

Luutarha

Verjnuarmu

Ee tđhđn vuojenaekaan paenu hakku muan kuoreen
Luutarhaan outtamaan viijđđn arkku vaenajan tuoreen
Muanpovveen pídscđvđt kuhan noosoo tookoheindt
Jíd tuakse kuuraset, kylymđt kiviseindt

Luutarhasta poes, povveen muan pídstđvđ oesj'

Aakee arkut, herree ruatokansa
Vuan eepđ nuo arvoov vaenajia olevansa
Luutarhasta levon jđlđkeen parraan elon
Tulloo vđkke tuomaan kuolemanpelon

Lđhtđđ kukkii kottiisa muistamatta mđnneitđ
Pihhoehisa pídstđđ ee huoli rakkaat heitđ
Surruusa sortuuvat, kun karsikkolaatasa lđđđđđ
Liekít mustat syvđmmiin syttyy ja vihasa nđđđđđđ